

MINDSZENTI LAP

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

Megjelenik minden vasárnap reggel.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Tary Endre ügyvéd saját házábanál.

Hirdetések és nyilttéri közlemények a lap részére jutányos áron vétetnek föl.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Sima Ferenc pártelnök.

A szegvári országgyűlési képviselő választó kerület függetlenségi és 48-as pártja címén ma egy hete Mindszenten tartott nagy gyűlésen pártelnöknek Sima Ferenc, a tápéi választó kerület országgyűlési képviselője, Szentés város és a megyei ellenzék vezére, a kitűnő népszónok, a rettenthetlen publicista, stb. stb. megválasztatott.

A megejtett választás módja azt a benyomást teszi, hogy ez az eredmény már előre megbeszélve, megállapítva, elvégezve volt. Csak a formáját kellett megadni egy nyilt gyűlésen megválasztás által, azok, akik a dologba beavatva nem voltak, a legkevésbé számíthatnak arra, hogy Sima Ferenc választása szóba jöhessen és ha szóba jönne is, joggal azt hitték, hogy maga Sima Ferenc fogja ellene a leghatározottabban tiltakozni, miután a szegvári választó kerület pártelnökére a jelen viszonyok közt oly fontos feladat vár, mely — legalább egy jó ideig — egy ember tevékenységét egész teljeségében igénybe veszi, ha a ráruházott jog és kötelesség teljesítése elől elzárkózni nem akar.

Sima Ferenc a saját kijelentései szerint első sorban és mindenképpen felett Szentés város polgára és mint ilyen nemcsak figyelemmel kíséri a közélet terén szülővárosát érdeklő vagy csak közelebbről érintő minden mozzanatot, de egyuttal összes tevékenységét oda irányítja, hogy szülővárosa a haladás útján az általa jórészen teremtett, másrészen támogatott eszméket megvalósítsa. Szép és nemes hivatás, melyet Sima Ferenc az eddigi tapasztalatok szerint beföltött, úgy, hogy Szentés városa méltán hálával tar-

tozik érte. Csak hogy ugyanakkor, mikor Szentés város érdekei a megyei hatóság keretében előtérben állanak és minden körülmények közt érvényesíttetnek, a vármegye többi községei szükségkép háttérbe szorítottatnak és ez nem lehet célja sem a szegvári választó kerületnek általában, sem az itt uralkodó függetlenségi pártnak, különösen és legkevésbé magának Mindszent községének, mely a Szentés által kormányzott vármegye mostohaságát mindekkorig sajnosan tapasztalta.

Sima Ferenc tényleges vezére a vármegyei ellenzéknek általában és a megyei közigazgatás javítása körül hervadhatlan érdemeket szerzett. E tekintetben hathatós támogatásra talált nem csak magában a vármegyei ellenzékben, de még a régi megye párt oszlopos tagjai közül is nem egyszer és nem csak egy határozottan elősegítette az igazságra fektetett törekvéseit. A szegvári választó kerület függetlenségi pártja mindenkor és osztatlanul állást foglalt igazságos törekvései mellett eddig is, úgy hogy nagyobb támogatásra még mint pártelnök sem számíthat.

Sima Ferenc, mint a tápéi választókerület orsz.-gyűlési képviselője volt az egyelőri, ki Csongrádvármegye bajait szóval is a nyilvánosság — a legfőbb fórum — az országgyűlés előtt ismételtén is szóba hozta s jóllehet orsz.-gyűlési beszédei többnyire Szentés város és a tápéi kerületre vonatkoztak, érdeklődéssel vett azokról a szegvári kerület is tudomást, mert érezte hatását a korhadt és nyomasztó megyei rendszer lazulásában és örömmel tapasztalta, hogy az igazság pallosa nem egyszer sújtotta le a jog és igazság erejével még a hatalmasokra is, elsöpörvén a közélet teréről mindazokat, kik

a törvény által rájuk ruházott jogokkal szemben a kötelességeket megismerni nem tudták, vagy nem akarták.

Lehet, hogy Sima Ferencnek pártelnökké történt választása az itt jelzett motívumok eredménye, és mi ezt szívesen elhiszük, de az előzmények arról tesznek tanúságot, hogy vagy kétféle függetlenségi és 48-as párt van a szegvári kerületben, mert ugyancsak e párt szervezése tárgyában már Pünkösöd második napján tartatott közgyűlés és az szervező bizottságot küldött ki, mely bizottság tényleg működését meg is kezdte; vagy nem is létezik az a függetlenségi 48-as párt, melynek nevében vasárnap határozatok hoztak, mert, hogy többet ne említsünk, a gyűlésen, mint szegvári kiküldöttek vettek részt Rác András és Rác Pál polgárok is, pedig a pünkösödi közgyűlés által kiküldött szervező bizottságban is benne vannak és annak intézkedéseire tényleg hozzájárultak. Így valóban nem tudhatni, vajjon e választás nem vezet-e szakadásra a pártban, mi sem a kerületre nem volna előnyös, sem a megválasztottra nem lenne annyira megtisztelő, mint azt közéleti működésénél fogva megérdemelné.

Vigyázzó.

Pártgyűlés.

Mint már lapunk mult (számában jeleztük, a függetlenségi és 48-as párt aug. 12-ik napjára pártgyűlésre volt összehívva, a hirdetést eszközölő tisztviselő által az „Uj-világ“ helyiségébe, de megtudta ezt Mindszent közönségének azon része, kikkel tudatni az intézők jónak látták egyébként is, mert jórészen házról-házra

TÁRCZA.

Emlékül . . .

Titok többé már nem maradhat,
Bár egyre rejti még szívem,
Rabul ejt újra diadallal
A mindenható szerelem!

De új reménynek, boldogságnak,
Lesz-e még hangja lantomon?
Es szállhatok-e most is büszkén,
Amerre lelkem vágya von?

Hozzád, te szende, drága lányka —
Oh legyen áldott mosolyod!
Egy fényugár sötét szemedből
Elűzi im' a bánatot.

Egy szó csevegő ajkadról —
Es lelkem újra felderül,
Oh nem ámit-e majd varázsa,
Ha benne bizom egyedül?

Csak kutatom, csak egyre kérdelem,
S a választ veá nem lelem.
Ah, pörben állnak szakadatlan
A kétely és a szerelem.

Igaz jussát egyik se hagyja,
Birokra kelnek vakmerőn,
Csüggeszt a multak bus emléke.
S csügögök a biztató jövőn.

Te nálad, lányka, az ítélet.
Szívem kegyes bírója vagy.
Nem, nem hazudhat, amíg gyógyít
Hü mosolyod, édes szavaid!

Lavicska József.

A mi agglégényeink.

A „Mindszenti Lap“ eredeti tárcája.

Mily boldog voltam! Ábrándjaim mindent, mi szép, jó és élvezető, elémbé varázsoltak. Láttam a fényes nászközönséget, melynek büszkesége én és barna mátkám voltunk. Elöttem állt már folyton az öreg tiszteletes szent alakja is, s úgy rémlett ilyenkor, mintha hallanám onnan az Urasztalától hangzó figyelmeztető szavait, sőt már feleltem is ábrándozásaim között a kíváncsiságát eláruló kérdésére: szereted?

Sőt tovább is vitt képzeletem.

Mily boldog férj leszek? Mily kedvea ki feleség fogja napi fáradaim után puha kecsővel arcom veritékét letörölni? Mily kelle-

mes órákat fogok majd a kis „otthon“-ban a „kiesinyek“ között eltölteni! . . . és . . . oh tánc. ki annyi balszerencsét és viszályt idéztél már elő, hogy csak a báltermek sikamlós parkettjén kötött házasságok tényezői volnának megmondhatóí, — oh tánc, ki annyi kedves teremtés életét oltád már ki, ki nem elégíthető szenvedélyed által, — oh tánc! te vagy az én szívemnek is megsebzője!

Igen, oh igen!

Hogy boldog férjé legyek, már csak a szerencse választhat el.

A végzetes óra is ki volt tűzve, t. i., hogy hivatalos jegyesekké legyünk. A karika gyűrű — olyan, minő csak ötvös kezéből kikerülhet, — a leggondosabban becsomagolva, asztalkámon hevert, belevésve a legfinomabb metszéssel: „A te Józsid. 1894. márc. 19.“

Elindultam. Szívem a szokottnál sebesebben dobogott. S ajkam folyton a kérő, imádó szózatot hangoztatá.

Szórakozottságom annyira ment, hogy néha olyan hangosan gondolkodtam, hogy kocsisom hátra fordulva, többször kérdező: mit tetszik parancsolni?

Megérkeztem. A család már együtt volt, várva szintén a boldog pillanatott. Fogadtatá-

főlkérésre lettek oda felhajtva — tisztelet a kivételnek — úgy, hogy az „Uj-világ” nyári helyisége már délután a képszelhető legvegyesebb publikummal minél inkább megtelt, annál nagyobb volt az intésők nyugtalansága a szegvári és csanyi küldöttség késlekedése miatt. Volt is ok az aggodalomra, mert ismeretes, hogy a szegvári pártvezérek a pünkösdi napján tartott pártgyűlés határozataihoz már hozzá járultak, sőt az általa kiküldött szervező bizottság gyűlésében részt is vettek, pedig a most tartani szándékolt gyűlésnek nem volt más célja, mint lerontani mindazt, amit előbb a párt elnöke által egybe hívott és szabályszerűen, illetve a pártban szokott módon kihirdetett közgyűlés az elnök választás és a párt szervezés tekintetében határozattá emelt.

Megerkezvén a szegváriak és csanyiak, Szilágyi Ferenc esküdtbíró nyitotta meg a gyűlést azzal, hogy ő hívta meg többekkel megbeszélve a mai napra elnökválasztás végett a pártgyűlést és alakulásra hívta fel a jelenlevőket, a gyűlés vezetésére kerelnök és jegyző választását kérvén és elnöknek Schönfeld Márton, jegyzőnek pedig Fülöp János esküdtet ajánlván.

Az elnöki megnyitással kezdődött, a gyűlés, mely abból állott, hogy figyelmeztettek a jelenlevőket arra, hogy a gyűlésben csak azok vehetnek részt, kik a választók névjegyzékében benne foglaltatnak, később azonban Tary Endre főléskálása után oda módosította elnök a kijelentését, hogy a választásban minden önálló honpolgár részt vehet, aki adót fizet és a függetlenségi 48-as párthoz tartozik.

A gyűlés későn nyitott meg, mikor az itteni fiatalság már tánora szokott volt perülni és így a gyűlésezők közt nagy volt a nyugtalanság, főleg a táncolni akaró fiatalok között és minél inkább kuzódott, annál jobban szaporodott a tömeg is és így az elnök jónak látta a gyűlés lefolyását siettetni még pedig annyira, hogy nem is akart tudomást venni Tary Endre a párt eddigi alelnökének azon indítványáról, hogy a pünkösdi napján megtartott pártgyűlés határozatai ezuttal tárgyalás alá vétessenek, ha már szükségét látták egyesek, hogy újabb pártgyűlést hívjanak egybe és csak miután indítványozó zárszavától elállani nem volt hajlandó és többen követelték meghallgatását, volt hajlandó az elnök nagy kegyesen megengedni, hogy tett indítványához zárszóval élhessen. Meghallgatta ugyan a zárszót az elnök úgy mint a gyűlésen jelen voltak, de már azt fölőlegesnek tartotta az elnök, hogy

az indítvány felett a gyűlés határozzon, hanem minden bevezetés nélkül átment a saját indítványára, hogy küldjön ki a gyűlés elnökjelölő bizottságot.

De kár volt fáradni az uraknak, mikor ott volt Haasz Juda! Egyszerűen meg kellett volna tőle kérdezni, hogy kit akar ő pártelnöknek? — és egyszerűen úgy kellett volna rámondani az ament, kár volt még holmi jelölő bizottsággal is komédiázni. Az egyre mégis jó volt a jelölő bizottság, mert így megtudtuk, az elnök kijelentéséből, hogy mégis csak szép dolog a törvény azon intézkedése, mely szerint egyes választásoknál a jelölés által ugyszólván lehetlenítettik a szabad választás, mert kijelentette azután, hogy más nem választható meg, csak azok közül, kiket a jelölő bizottság kijelölt. Talán féltek valami meglepetéstől, avagy bántotta lelkiismeretük? ki tudja? — Eredménye a választásnak Sima Ferenc orsz.-gyűlési képviselő urnak pártelnökké történt megválasztása. Kíváncsi vagyunk, mit szól hozzá a szabadválasztás rendíthetetlen híve a megválasztottnak kimondott Sima Ferenc képviselő ur?

Megválasztatott ezután alelnöknek Rác András Szegvárról és jegyzőnek Korom Gáspár (?) Mindszentről. Es az a sajátságos e dologban, hogy elnöknek a gyűlés folyamán az volt a felfogása, mikor Tary az előbbi pártgyűlés határozatai felett a tárgyalást és határozat hozatalt indítványozta, hogy a gyűlés csak pártelnök választásra volt egybe hívva (ezt ugyan írásban nem látta senki) mégis az alelnök és jegyző megválasztását már helyenvalónak találta. Korom Gáspárnak pedig jegyzőnek kell lenni, vagy akar vagy nem, mert az elnök nem vette tudomásul ebbeli kijelentését, hogy ily körülmények közt a jegyzői tisztelet nem fogadja el.

Mivel a gyűlés véget ért azzal, hogy a jkönyvi kivonat az ilykép megválasztott pártelnöknek küldöttségileg rendeltetett átadatni.

A jkönyv hitelesítő bizottság — mint értesülünk — azonban a fölvetett jegyzőkönyvet nem hitelesítette, mert abban Tary Endre indítványa s a fölötti határozat nem foglaltatik benne, de még a szavazás is hibásan van feltüntetve, mert nem Sima Ferenc és báró Maassburg Sándor, hanem Sima Ferenc és Szilágyi Ferenc közti választásra történt a szavazás. Ugy látszik ez a gyűlés és az itteni tapasztalatok sarkpontját fogják képezni — ha nem is láthatólag — de bensőleg a függetlenségi párt egyenletlenségének, mely már eddig is sok ferdeség szülő anyja volt.

Községi közgyűlés.

Rendkívüli közgyűlésre jött össze a képviselőtestület augusztus 17-én. Szerencse, hogy néhány új képviselő lett legközelebb behíva, mert különben jóformán képviselők nélkül lett volna a gyűlés megtartva. A bíró távol volt — mint értesülünk a község valamely peres ügyében járt Szentesen, azon a közgyűlés által elfogadott alapelnél fogva, hogy a községnek nem kell prokátor.

1. Tárgyaltatott a költségvetés, mely a jegyző előadása szerint kellőkép meghirdetve lett s ellene felszólalás nem adatott be és így a bemutatott terv a részleges tárgyalás alapjául elfogadtatván.

Bevétel:

I. a). Pénztári maradvány	65 frt 06 kr.
II. b). Ingatlanok jövedelme	2309 „ 36 „
III. c). Javadalmak	656 „ 25 „
IV. d). Cselekvő tőkék	jöv. — „ — „
V. e). Ingóságok	— „ — „

Schönfeld Márton indítványozza, hogy az „Uj világ” kerthelyiség jövedelme az ingatlanok jövedelme között irányoztassék elő a község pénztáránál, mely is 700 frttal szótöbbséggel felvétel, mely jövedelem eddig váltásgpénztárhoz tartozott és éppen azon az alapon, mert a váltás pénztár máris 120,000 frt tartozás törlesztésével van megterhelve. Konc Lajos jegyző és vele többen elleneztek a fölvetelt, és mégi fölvetetvén, csak a váltásgpénztár terhe szaporítottat olykép, hogy a mai szigorú évben alighanem a tőkéhez kell nyulni a törlesztés eszközölhetése végett.

VI. Közig. illetékek . . . 260 frt — kr.

VII. Ingatlan eladás ára

VIII. kedvező követelések

IX. vegyesek az iskola segély-

lyel együtt 3390 „ 91 „

Schönfeld Márton indítványára azonban, az adóhátralékokból a valószínű jövedelem 200 frt helyett 1000 frttal vétessék fel, mi azal fogadtatott el a közgyűlés által, hogy annak megfelelőleg adósság törlesztésre szintén 1000 forint lesz fölveendő, ennél fogva az összes bevétel 8391 frt 53 krral előirányoztatott.

Kiadások:

1. Előjárók fizetése . . . 4226 frt 13 kr.

E helyütt Schönfeld Márton kérdést intézett az iránt, hogy a jegyző fizetése mennyiben van fölveve, mire a fölvilágosítás az volt, hogy a régi mód szerint lett felveve, mit a felszólaló tudomásul vett.

som részükről oly nagyszerű és megható volt, mintha csak legalább is helyettes képviselőjelölt lettem volna, kinek tárcája tartalmát imádvá szerető választóim — üdvözöltek volna.

S én — mintha még most is hallanám — a boldogságtól, — vagy nem is tudom én mitől — reszkető hangon rebegém el kérő szózatom. S a gyűrű kicseréltetett. . . Kéz a kézben . . . ajk az ajkon, s a csók mézétől összeapódott . . . s a szerető rokenok szemében köny . . . az apai áldás: legyetek boldogok! — elhangzott. Atadtuk magunkat az est örömeinek.

Soha se voltam még ily boldog!

Oh hogyne! hiszen völegénynyé lettem!

* * *

Ti völegények, völegénynek valók, hallgassatok rám! — En jó tanácsot adok nektek. saját káromon tanultam meg!

Ha komoly szándékkal fogdosod valamely lányos háznak kilinesét, el ne áruld őszinte érzésidet kis szókédnek vagy barnádnak (Mucodnak) vagy talán már „drága” jegyessednek, ne susogj másról, mint könyvekből lopott s csak azokba illő „boldog” szerelemről. Társalgásod témája — mikor vele beszélsz — ne legyen más, mint a „báltermek illatos levegője” a „táncszenvédély magasztossága” s aztán, hogy

a szerelmes leveleknek — főleg a mamák tudta nélkül — mily jótékony hatása van a fiatal szenvedélyre stb. Férfiúi komolyságot el ne áruld, mert . . . oh, azok a lányok! . . . könyvből meg írásból ismerik a boldog szerelmet, melynek örök csalódás, vagy örök egyesülés, vagy a legfőbb — Uram Isten! örök kárhoszat a vége. Őket — megismerni az életet — a jó mama már korán a színházba s a bálba hordozza el . . .

Pedig az élet is egy nagy szinpad; maszkot láthatunk eleget itt is, de az a különbség azért meg van a kettő között, hogy az egyik deszkából épült. S még sem egyre megy tehát a kettő közül melyik színjátékot nézzük meg . . .

S ti völegények s völegénynek valók! kétéltetek talán?! Oh, akkor oly keserű lesz a ti szivetek csalódása is, mint az enyém vala!

Látjátok, boldog völegény voltam. Eljegyzési ünnepélyemet az öröm mámora árasztotta el. — Beszéltem én mindenről, csak arról nem, mit kis barnám — már akkor „drága” jegyese — óhajtott volna ajkamról hallani. Fel is hozta témául: „Mily jó volna most — mondá — a hopsz polkát ellejteni! Nemde, vágyakozik maga is erre, Józsi?”

S én a tánc után való epedés helyett — cátoi természetem egész hevével keltem ki a táncszenvédély ellen s egész krimaszokat jártam el e szenvedély drága áldozatai felett.

Jegyese egy szót sem szólt. Leste arcomnak minden mozdulatát. — Aztán bámult maga elé, mint a szerelmesek szoktak. Egyes kérdésekre habozva felelt, s én a lehető legboldogabb voltam. Azon hit, azon tudat doldogított, hogy immár meguyertem teljes szerelmét jegyeseimnek. Viselkedése e hitre kényszerített.

S e boldogító hitben hagytam el a nekem immár kellemessé, kedvessé lett — „otthon.”

S azt hiszik kérem, hogy meg is házasodtam? . . . Oh csalódnak!

Jegyese szórakozottsága nem határtalan szerelmének vala eredménye, hanem azon tusakodásnak, melynek eredménye ez elhatározás lön: add vissza a gyűrűt!

A következők ez előzményre enged következtetni.

Eppen szabátskánknak négy sarkát őriztem, melyet a boldogság napja már előre is bearayozott sugaraival. Szőttem ábrándjaimat tovább s még ragyogóbb s változatosabb színekkel rajzoltam a jövőt, mint annak előtte. Dudoltam ábrándjaim között. „Szemem világa bele-bele vész!” s dudolásomat a levelhordó szakitá félbe,

1. Egyházi személyzet fizetése és járuléka	971 frt
2. Szolga személyzet	2136 „
3. Irodaszerek és felszerelés	600 „
4. Helyiségek fűtése	250 „
5. Világítás	100 „
6. Butorok és eszközök	50 „
7. Utazási költségek és napdíj	500 „
8. Előfogatozás	1000 „
9. Épület javítása és biztosítása	950 „
10. Utcák és terek, ártézi kut medencével	1160 „
11. Községi faiskola, melybe az „Uj-Világ“ egy részének parkirozása is befoglaltatik	600 „
Tehát a kiadás összesen	26,731 frt 51 kr.
Ebből a községi vagyon jövedelme fedez	8381 „ 58 „
Marad pótladó által fedez.	18349 „ 93 „

mely összeg a mintegy 22,000 frt adóalapot véve tekintetbe, mintegy 82% pótladó kivetését teszi szükegessé.

A házipénztár ezen költségvetésének tárgyalása 12 órakor ért véget és így a gyűlés folytatása d. u. 3 órára tüzetett ki, a mikor is a váltáspénztár költségvetése vétetett tárgyalás alá, és az az „Uj-Világ“ kerthelyiség és pince jövedelmének törlése mellett 26,543 frt 75 kr. bevételrel és 23,295 frt 97 kr. kiadással elfogadtatván, itt 3247 frt 78 kr. fölös jövedelem irányoztatott elő.

3-ik tárgy a községi szervezeti szabályok tárgyslása lett volna, mert mint már ismételtelen jeleztük, a vármegye némely részét az új szervezeti szabálynak kifogásolván, visszaküldötte.

Magát a megye határozatát már méltatuk lapunkban, most csak azt a különös jelentéget emeljük ki, hogy a vármegye, felebbezések dacára, helyben hagyta a község azon intézkedését, hogy egy jegyző és pénztárnok állását megszüntette, helyben hagyta, hogy a község Lavicska jegyzőt 1200 frttal kárpótolja, sőt helyben hagyta az új szervezeti szabály alapján megejtett képviselő és előljárási választásait és megengedi, hogy ha a szükség úgy hozza magával, a jegyzők közt újabb munkarendet állapítson meg a község, de már abba nem mer bele nyulni, hogy legalább ideiglenesen is az egy jegyző és a pénztárnok távozása folytán szükségessé vált munkabeosztást, akár a közgyűlésnek a szervezeti szabályban már

Egy zöld színű levélkét nyújt felém. Erre mohón ragadtam ki kezéből a levelet s epedve a vágytól, mit ír a drága jegyesem — gondosan bentem fel... és... oh az a kegyetlen! zöld színű borítékba zárta azt, mit fekete, illetve gyász borítékba kellett volna tennie.

A gyászos borítéknak tartalma jegygyűrűm s e levélke volt:

T. Uram!

Ön eljegyzési ünnepélyünkön oly elveinek és eszméinek adott kifejezést, a melyeket én nem tarthatok olyanoknak, melyek egy nőt boldogítani képesek volnának. — Boldogtalan lenni nem akarok, s hogy mást is azzá tegyek — oly kegyetlen nem vagyok. — Ime a jegygyűrűt itt küldöm, kérve önt is, cselekedjék hasonlóan. Pá — pá — csó.....

B. Anna.

S mit volt mit tennem, mint a szemembe telult nehéz könyvecskéket letörölni s cselekedni úgy, mint rám nézve már „volt“ jegyesem cselekedett.

A jegygyűrű tölem visszavándorolt — szívemben fájó érzést hagyva; én pedig maradtam továbbra is — szégyenlém kimondani...

Agglegény.

megállapított intentioja, akár más egyéb módon eszközölhesse, és így előállt az a hallatlan állapot, hogy, ha bár az eltávozott jegyző teendői ellátnak is, azokért senki sem felel, és mind ennek csak nagyon egyszerű pénzkérdés az oka, állítván Pap Akos jegyző, hogy az újabb szervezeti szabályba fektetett munkabeosztás szerint ő jogos jövedelmétől fosztatik meg, hogy mik azok, persze tudni nem igen lehet, de maga a jegyző ur is csak általánosságban emeli ki.

Tény azonban a munkabeosztásra nézve az, hogy a harmadik jegyző állása akkor szerveztetett, mikor a váltásos vagyon keletkezett és annak különállása megállapított, egy jegyző hatáskörébe soroztatván az összes községi és váltási vagyonok jövedelmei és kiadási vezetése, valamint nyilvántartása.

Már most tekintetbe veendő, hogy az ezen jegyző hatáskörébe utalt teendő mennyisége ugyanaz maradt a Tömörkény elválása után, mint az előtt volt és mégis a megszüntetett jegyző teendőit is ezen jegyző nyakába kényszeríteni annyit tenne, mint olyan munka elvégzésére kényszeríteni, melyet az már az előbbi szervezeti szabály szerint is el nem bírhatott.

Tömörkény elválása által fogyott a teendő a közigazgatási, árva és adó ügyekben, a két első lap Akos teendője volt eddig mindkettő kevesbedett még pedig legalább is azon arányban, mint Tömörkény lakossága Mindszentéhez áll, tehát ha az ugyanazon arányban fogyott adóügy egészen hozzá soroztatik be, tekintve a fontos segítséget is, mit Löwiben bírt, súlyosabb megterhelésről éppen nem panaszkodhatnék, föl is ajánlotta nagy kegyesen — hogy az adó ügy felét elvállalja Löwy József irnok felével, de így nyilván nem lesz megosztható.

A közgyűlés úgy intézkedett, hogy megbizta a két jegyzőt a szervezeti szabálynak a megye határozata értelmébeni átdolgozásával és a munkálat közgyűlés elé terjesztésével utasítatván egyúttal, hogy az eltávozott jegyző teendőit felelőség terhe mellett addig is, míg a szervezeti szabály életbe lép, lássák el.

3-ik tárgy a közigazgatási bizottság azon átirata volt, melyben a hitoktatás iránti intézkedést rendeli meg és ezzel kapcsolatban az iskolaszék azon átirata, hogy a képviselő testület a róm. kath. hitoktatásról a népiskolákban gondoskodik, mert a tanító urak beterveztett nyilatkozatuk szerint már most még 30 frtért sem tanítják a hittant.

Persze lett erre rémület a képviselő testületben, a jegyző már 1000—1200 frt fizetésű két hitoktatóról beszélt és a hangulat már-már kétségbeejtőnek mutatkozott, mikor lapunk szerkesztője eddig elfoglalt álláspontjánál fogva — melylyel eddig éveken át is kötelességszerűleg megakadályozni sikerült sok tekintetben a tanító urak tud követeléseit — röviden kijelentette, hogy eddigi álláspontját fentartja és a közgyűlésnek is föntartani ajánlja.

Wimmer Károly iskolaszéki elnök csillagotatta ezután törvénytudományát, melyet olvasott és megértett s azért csatlakozott ezen indítványhoz, mert megakarja mutatni, hogy ő jobban tudja azt, mint indítványozó, hogy a község nem áll jogos alapon és tudja azt is, hogy a felsőbb hatóságok neki adnak igazat.

Még Haasz Juda mutatta be, mikép hivta őt és Kovács Imrét Lovas tanító megtekinteni díjlevelét és pályázati hirdetését, melyből azt tudta meg, hogy a béresi-féle föld a hirdetés és díjlevel szerint az övé és így a község mit sem tehetne. Lapunk szerkesztője a vitát nem veite fel és így határozatba ment, hogy kérdezendők a tanítók hajlandók-e hát mégis és mennyiért elvállalni a hittantatást és ha ez iránt egyesség nem jön létre, az iskolaszék 300 frt fizetés, 50 frt lakáspénz és a többi tanítók-

nak adott fűtőanyag mennyiségével javadalma-zando hitoktató állásra hirdessen pályázatot.

Ezzel a közgyűlés folytatása szombat délelőtt 8 órára tüzetett ki.

UJDONSAGOK.

— A mindszeinti 48-as kör ma tartja nyári multságát, melyre a fiatalság már rég várakozván — nagyban készülődik, a bálbizottság pedig minden lehetőt elkövet, hogy a multság sikere úgy erkölcsileg, mint anyagilag a 48 as körhöz méltóan sikerüljön. Elekes Mihály vendéglő helyiségei pedig úgy a táncolni óhajtó fiatalságnak, mint az egyébként résztvevő vendégeknek már berendezésénél fogva is alkalmas és kellemes helyül kínálkozván, felhívjuk rá a közönség figyelmét, annál is inkább, mert a kör minden vagyona és így a táncvigalmak esetleges jövedelmei is egyedül és kizárólag a könyvtár gyarapítására fordítatnak.

— Örvendetes jelenség, hogy a vasárnapi pártgyűlésen a szegvári, csanyi és mindszeinti bírók és előljárók, mint függetlenségi 48 as pártvezérek tevékeny részt vettek a nélkül, hogy e szép polgári joguk gyakorlása miatt — a megyében már megszokott — üldözésnek volnának kitéve. Ha semmi más érdeme nem volna a vármegye ellenzékének, mint az a vivmány, hogy lehet bár valaki községi előljáró polgári szabadsága és jogai gyakorlását legjobb belátása szerint eszközölheti, de mi valamint a multban, úgy a jelenben sem helyeseltetjük, ha az előljárók pártvezérek is egyszerűs mind, mert ilyen helyzet mindenesetre befolyásolja és lehetetleníti a közügyek terén a közérdekű dolgok pártatlan elintézését. Nagyon szép, sőt a tiszta alkotmányosság bizonyítéka, ha mindenki, még a községi előljáró is, szabadon gyakorolhatja választói vagy szavazati jogát bármely párton, de már a korteskedés és pártvezérlés az előljáró állásával össze nem egyeztethető.

— Megfelebbezett diszpolgárság. Lapunkban megemlékeztünk arról, hogy Vekerle és Szilágyi miniszterek diszpolgára történt választása ellen Havtlicsek pozsonyi plébános felebbezést adott be. Most a Bud. Pest. Cor. azt a hirt hozza, hogy a belügyminiszter helyben hagyta a törvényes formák közt megejtett választást. Ez alkalomból felelevenitik azt a még nevezetesebb felebbezést is, mikor egy törvényhatóság magának a belügyminiszternek bizalmatlanságot szavazott, s a határozat a belügyminiszterhez fölebbezve, kimondotta, hogy a határozat ellen tulajdonképp fölebbezésnek nincs is helye.

— A ki a tolvajon nyeréskedik. Szenzációs eset tartja izgatottságban Hódmezővásárhely közönségét. Groszmann Adolf rövid-áru-kereskedőtől huszonöt frt ára apróságot lopott el egyik segéde. A segédet börtönbe csukták. Ez eddig rendben van. A fiu kérte a gazdáját, vonja vissza panaszát. A kereskedő, tudva, hogy a fiunak egy huszárkapitány bátyja és egy mérnök sógora van, a kikre kellenetlen lehet a rokonnak elzáratása, kinyilatkoztatta, hogy ezer frtért visszavonja a panaszát. A fiu anyja Kecskemétre Váásárhelyre érkezett és nagy könyörgés közt nyújtott át a kereskedőnek száz frtot, a mennyit összegyűjtött. Groszmann azonban kinyilatkoztatta, hogy „mágnak is többé van“ és hogy 500 frton alól nem egyezkedik. Az anya ennyi pénzt nem tudott összeszedni. A fiu, hogy övéit megmentse a zaklatástól, ma reggel a börtönbe egy szijára felakasztotta magát, azonban az ör levágta. A fiu szerencsétlen anyja örülteként jár fel s alá a városban, melyben méltán nagy a felháborás a lelketlen ember ellen.

— Házi multságot rendezett a helybeli fiatalság augusztus 15 én Keresztes Nagy Sándor ur szivességéből annak vásártéri —

előbb Keresztes Ferenc vendéglős által bérelt — helyiségében, mely alkalommal megmutatta a fiatalság, mikép lehet családiasan, olcsón és jól eltölteni egy estét, úgy hogy a résztvevők mindegyike magát otthon érezte és mégis minden résztvevő otthonias szabadságát a társadalmi illem és tisztesség keretébe illesztve, az estély kedves emlékével megelégedetten térhessen vissza szűkebb családi körébe. A házi mulatság sikerült és a fiatalság éjjelutánig jó kedvvel hódolt a tánc és különféle társasjátékok örömeinek.

— **Az ártózi kut** medencéje készül. Alapzata ugylátszik elég erős arra, hogy a medence tartósságát biztosítsa. Mészáros Lajos tapasztalt kőműves készíti az alapzatot Vigh Gyula mérnök szakértői és a kiküldött bizottság általános felügyelete mellett. Az alapásatánál éppen a medence kellő közepén egy betömött régi verem találatot és magát a medence fenekét tartó oszlopnak erre kell épülni és így rendkívüli óvatosságot és szakértői körültekintést igényel, hogy az oszlop úgy építessék meg, nehogy az lejjebb szállva, a medence fenekét valamikor magával rántsa, mert ez esetben az egész mű természetesen hasznavehetlenné válnék.

— **Az éjjeli örök** úgy látszik eléggé szívükön viselik a közbiztonság minden irányu követelményeit, mert a múlt vasárnapi ugynevezett pártgyűlésre testületileg felvonultak Pap Mihály kapitányuk parancsszavára, még pedig úgy látszik számítottak egy kis foglalkozásra is, mert különben a gyűlést vezető elnök egyes közbeszólásokra aligha kockáztatta volna azt a megjegyzést, hogy ha beleszólni mer valaki mások beszédébe, *erélyesebb rendszabályokhoz lesz kénytelen nyulni*, bizonyosan számított az éjjeli örök segítségére. Ez is példátlan a maga nemében, sokat tanulhat e közgyűlés vezetésének módjából még a kormánypart is.

— **Rendőrkapitányunk** azt hiszi, hogy ha már neki annyira felvitte az Isten állapotját, hogy első esküdt lehetett, mindenkit jogosítva van „te“ezni. Még egyszer megjárja az ilyen bizalmaskodásával, ami sehogy sem illik állásához, ép úgy mint nem illette az, hogy egy teremben, hol mindenki levette kalapját, csak a kapitány urnak nőtt a fejéhez sapkája. Hiába! — kényeret adhat valakinek a nép kegye, de tisztességtudást nem.

— **Országos vásár** van ma és tegnap a szomszéd Szegvároton. A meglehetősen tágas baromvásár alig bírta befogadni a felhajtott jószágot. Vevő is találkozott ugyan, de olyan árakon, mikor a magyar ember már azt mondja, hogy fűtyülésért is adták a jószágot. Különösen a növendék marha és lónak volt pocsék az ára. Jó rugott borju darabja 10—12 frt, két éves 20—25 frt, ha kövér 30 frt, fias tehén 40—50 frt, rugó t csikó 10—30 frt, két éves fajcsikó 50—70 frt, igás lovak közt 50 forintért bátran válogatni lehetett. Szomorú jele a szűk takarmány termésnek.

— **Vizbefullástól** mentett meg Lavicska József ur e hó 17-én egy gyermeket, ki egy korsó vizért ment a Tiszára, de fürödni is akart, a víz azonban elragadta s már már elmerült, mire a segély megérkezett. Az eszméletlenül kibuzott gyermekből mentője a vizet kiöntötte és mikor eszméltre tért, a parton hagyta, valószínű, hogy nem volt tovább kedve a vízbe menni. A szülők egy kissé jobban felügyelhetnének gyermekeikre, s ha még hozzá uszni sem tudnak, felügyelet nélkül nem volna szabad őket a vízhez bocsájtani, különösen e nagy forróságban, mikor a fürdőnek különben is nagy csábító ereje van.

— **Casariot**, Franciaország elnökének gyilkosát a hét folyamán kivégezték, még pedig nyaktiló által foganatosított fejvesztéssel. A tudósítások egyhangulag a nyegle anarkista

nagy gyengeségéről tanuskodnak. Mikor az igazi és elkerülhetlen halállal látta magát szemben, a reszketéstől nem birt öltözködni, erővel kellett a fejét, illetve vállait lekötözni, stb. míg végre elvette törvényes büntetését.

— **A kis lutri veszedelme.** Mint a „Szegedi Napló“ írja, Vekerle miniszterelnök a jövő évi költségvetéssel egyidejűleg a kis lottó megszüntetését és az osztály sorjáték egy nemének esetleges behozatalára vonatkozólag is terjedelmes munkálatot nyújt be a képviselőháznak. *Ídeje volna.*

Vasuti menetrend.

Szentes—h.-m.-vásárhelyi vonal.

Szentes—H.-M.-Vásárhely.

Szentesről indul 4 óra 50 perc éjjel, 8 óra 45 perc reggel, 5 óra 13 perc délután.

Mindszentről indul 5 óra 48 perc reggel, 2 óra 41 perc d. e. 6 óra 17 perc délután.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 perc reggel, 10 óra 32 perc délelőtt, 7 óra 10 perc éjjel.

H.-M.-Vásárhely—Szentes.

H.-M.-Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 4 perc délután, 8 óra 11 perc éjjel.

Mindszentről indul 8 óra 47 perc d. e. 5 óra 12 perc d. u., 9 óra 18 perc este.

Szentesre érkezik 9 óra 30 perc délelőtt, 5 óra 55 perc délután, és 10 órakor éjjel.

H.-M.-Vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 57 perc reggel, 3 óra 58 perc délután, 9 óra 25 perc éjjel.

Szegedre érkezik 7 óra 53 perc reggel, 4 óra 33 perc délután, 10 óra 20 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 3 óra 30 perc éjjel, 10 óra 5 perc délelőtt, 6 óra 52 perc este.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 4 óra 34 perc reggel, 10 óra 50 perc délelőtt, 8 óra 01 perc este.

Gözhajózás.

Szolnokról szerdán és szombaton reggel 5 órakor, déltáján van Mindszentem.

Szegedről kedden és pénteken 5 órakor Mindszentre érkezik 8 órakor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Tary Endre.

773. sz.

v. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróság 1894. évi 3686 és 3687. számú végzése következtében Dr. Sclesinger Károly ügyvéd által képviselt szentesi hengermalom részvénytársaság javára Veinstein Mór, szegvári és társai mindszenti lakosok ellen 250 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felül foglalt és 1571 frtra becsült és Goldman Ignáznál összeirt házi butorokból álló ingóságok Schwartz Albert engedélyes javára nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. jbiróság 6123./1894. számú végzése folytán 250 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi február hó 23. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 81 frt 51 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Mindszentem Goldman Ignác lakásán leendő eszközésére 1894. évi augusztus hó 23-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108.§-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Szentesen, 1894. évi augusztus 3.

Végh Sándor,
kir. jbirósági végrehajtó.

Főraktár: Budapest, 1894. augusztus 1-től saját házában VI., Váci-körút 57^a sz.

K Ü H N E E D E

gazdasági gépgyár Mosonban, (alakult 1856-ban)

ajánlja általánosan kedvelt, egyszerűségében felülmulhatlan s több mint 14.000 példányban elterjedt

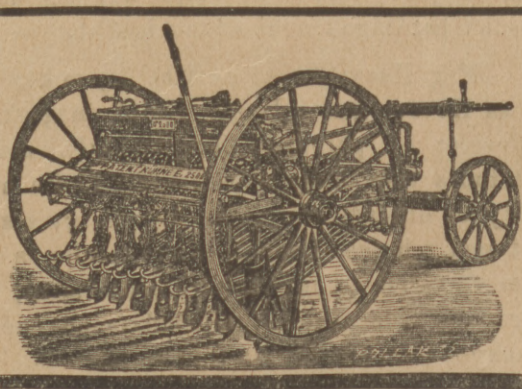
HUNGARIA DRILL és JUBILEUM DRILL

sorvetőgépeit leszállított árakon.

Hegyes, hullámos területre „MOSONI DRILL“ legújabb, legegyszerűbb sorvetőt.

Sack-féle ekék, két és többvasú ekék. Laacke-féle szántóföldboronák 12-féle nagyságban.

Laacke-féle kedvelt rétboronák. Rosták. Konkolyozók. Kitűnő szelelő magtár-rosta (33 frt), meglepő

munkaképesség.
VENTZKY-féle
FÜLLESZTŐK.
Szecska-és repavágók
stb.

Árjegyzékek bérmentve.

Főraktár:
BUDAPEST, 1894.
augusztus 1-től
saját ház
VI., Váci-körút 57^a

